
Broj 402/11

Dana 24.3.2011.godine

Ministarstvo zdravlja i socijalne zaštite

n/r ministra, gđin Škrbić Ranko

Predmet-Dječiji dodatak,

Države članice uvažavaju pravo svakog djeteta da koristi socijalnu zaštitu, uključujući socijalno osiguranje, i preduzimaju sve mjere neophodne za puno ostvarivanje tog prava u skladu sa nacionalnim zakonima.

Ove povlastice treba da uzmu u obzir sredstva i uslove djeteta i lica koja su odgovorna za izdržavanje djeteta, kao i sve ostale uslove značajne za ostvarivanje ove podrške.¹

Zakon o dječijoj zaštiti zasniva se na pravu djeteta na uslove života koji omogućavaju njegov pravilan psiho-fizički razvoj, pravu i dužnosti roditelja da se staraju o podizanju i vaspitanju svoje djece i obavezi države da mu to omogući.

Ustavni sud Republike Srpske² ocjenjujući ustavnost Zakona o dječijoj zaštiti član 23. i 24. utvrđuje da ustavni princip ne garantuje apsolutnu jednakost u ostvarivanju prava garantovanih Ustavom, pa time i prava iz oblasti socijalne zaštite i društvene brige o djeci, već podrazumijeva jednakost građana koji se nalaze u istim pravnim situacijama. Sud dalje navodi da nije nadležan za ocjenjivanje cjelishodnosti pojedinih zakonodavnih rješenja sa stanovišta njihove društvene opravdanosti.

Upravo polazeći od cjelishodnosti pojedinih zakonskih rješenja i njihove društvene opravdanosti, neophodna je izmjena i dopuna Zakona o dječijoj zaštiti, kojim bi se stvorili uslovi da se iz postojećih sredstava doprinosa, naknade koje se daju iz tog izvora,

---

¹ UN Konvencija o pravima djeteta, član 26.

² Ustavni sud Republike Srpske, odluka broj 4-53/07 od 27.05.2009. god.

daju na način da oni koji se nalaze u istoj pravnoj situaciji dobijaju jednaku podršku i naknadu države. Postojeće zakonsko rješenje koje se odnosi na naknadu porodiljama ne poznaju ni mnogo bogatije zemlje, prije svega u dijelu nepostojanja nikakvih ograničenja vezano za maksimalni iznos naknade, a ista se isplaćuje iz istog doprinosa.

Prema podacima Javnog fonda dječije zaštite, u ukupnom broju porodilja, oko 65% njih nije u radnom odnosu. Prema istom izvoru, oko 35% porodilja koje su u u radnom odnosu primaju naknadu plate u punom iznosu i bez ikakvih ograničenja vezano za maksimalni iznos naknade.

Takvo zakonsko rješenje ima za posledicu, da je isplata naknade na mjesečnom nivou u pojedinim slučajevima znatno veća od godišnje naknade po istom osnovu.

S obzirom da se isplata vrši iz istih sredstava doprinosa, to je Javni fond, zbog nedostatka sredstava, svim korisnicima umanjio isplate koje se isplaćuju iz ovog doprinosa.

To je dovelo i do umanjenja isplate dječijeg dodatka sa 45 km na 35 km.

U ukupnom broju porodica koje ostvaruju pravo na dječiji dodatak, značajan procenat su porodice koje osim sredstava na ime dječijeg dodatka nemaju drugih izvora finansiranja.

Za porodice koje nemaju drugih izvora finansiranja, svako umanjenje isplate dječijeg dodatka je dodatni problem u obezbjeđenju egzistencijalnog minimuma za dijete.

Zbog navedenog, izmjene Zakona o dječijoj zaštiti neophodno je izvršiti po hitnom postupku, kako bi se stvorili uslovi da se isplata dječijeg dodatka vrši u iznosu kako je utvrđeno članom 26. Zakona.

Očekujem da Instituciju, u skladu sa članom 9. Zakona o Ombudsmanu za djecu /„Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 103/08/, obavijestite o mjerama koje ste preduzeli.

S poštovanjem,

Ombudsman za djecu RS

mr Nada Grahovac